

Sesiunea CG din 1888: Apeluri individuale pentru acceptarea soliei

31 octombrie 2008

Gili Cârstea

Deși sora White s-a adresat bisericii și conducerii ei în mod public, de la amvonul sesiunilor Conferinței Generale și în presa oficială, de foarte multe ori ea s-a adresat individual celor care s-au împotrivit luminii despre solia neprihănită a lui Hristos. Iată câteva pasaje din scrisorile ei către frați cu poziții de răspundere în cauza lui Dumnezeu:

Către G.I. Butler, președintele CG:

„Duhul care stăpânește atitudinea unui mare număr de frați la această sesiune demonstrează că ei sunt conduși de un alt spirit... Vrajmașul lui Dumnezeu și al omului este prezent aici, în inima lucrării, unde se iau decizii importante, spre a reprezenta greșit, spre a crea suspiciuni și neînțelegeri. Din bezna acestei lucrări vor răsări idei false, neînțelegeri crude și nedrepte, care vor dospa comunitățile noastre și vor închide inimile în fața eforturilor Duhului Sfânt... Muștrările trimise de Dumnezeu vor fi batjocorite de unii, refuzate de alții, iar influența acestei sesiuni va fi la fel de vastă ca veșnicia...

„Spiritul prezent aici nu este Spiritul lui Hristos” (The EGW 1888 Materials, 88-95).

„Domnul mi-a descoperit că bărbații din poziții de răspundere s-au așezat împotriva lucrării lui Dumnezeu pentru poporul Său, deoarece ei cred că lucrarea trebuie făcută, și binecuvântarea trebuie să vină, pe o anumită cale trasată de ei, și că nu vor recunoaște ceea ce vine pe o altă cale...

„Eforturile făcute aici de a închide orice cale a luminii și adevărului care par a se deosebi de opiniile anumitor frați din conducere, sunt lipsite de rațiune. Sunt acești oameni infailibili? I-a ales Dumnezeu pe ei ca judecători supremi care să decidă pe ce cale va veni lumina la poporul Său? Eu răspund: Nu!” (The EGW 1888 Materials, 113).

Către Uriah Smith, redactor la Review and Herald:

„Ieri noapte, Domnul mi-a descoperit multe lucruri. Mi-a fost arătat în mod clar ce influență ai avut tu în legătură cu ceea ce s-a întâmplat în Minneapolis.

Domnul mi-a descoperit aceasta zi de zi, de la acea întâlnire, și de atunci am știut că tu ai fost amăgit și i-ai amăgit și pe alții și că în ziua judecării te vei confrunta nu numai cu urmările faptelor tale, dar și cu rezultatul influenței pe care ai avut-o asupra minților altora. Ai refuzat mărturiile pe care Domnul mi le-a dat pentru tine și te-ai luptat să le faci fără efect la fel de mult ca și Core, Datan și Abiram. Aceasta ai făcut, și așa a fost consemnat împotriva ta în cărțile din cer.

„Tu ai întărit mâinile și mințile unor oameni ca Larson, Porter, Dan Jones, Eldrige, Morrison, Nicola, și a multor altora. Toți te citează, iar vrăjmașul neprihănirii privește mulțumit...

„Nu te mai strădui atât de mult să faci lucrarea pe care chiar Satana o face. Această lucrare a fost făcută la Minneapolis. Satana a triumfat. Aceași lucrare este făcută acum și aici.

„Ieri noapte mi s-a arătat că dovezile în legătură cu legămintele erau clare și convingătoare. Tu, fratele Dan Jones, fratele Porter și alții, vă irosiți în zadar capacitatea de investigare pentru a produce o poziție contrară poziției pe care a prezentat-o fratele Waggoner în ceea ce privește legămintele...

„După felul în care ați tratat, cu toții, lumina pe care Dumnezeu v-a dat-o, nu mai am încredere să contez pe cunoștințele voastre sau pe interpretarea Scripturii pe care o dați voi, și nu voi mai crede că sunteți sub controlul Duhului lui Dumnezeu, decât dacă veți cădea pe Stâncă, să fiți zdrobiți. Dacă întoarceți spatele unei singure raze de lumină, temându-vă că va fi nevoie să acceptați anumite poziții pe care nu doriți să le acceptați, lumina aceea va deveni întuneric pentru voi; atâta timp cât veți fi în eroare, voi veți considera în mod sincer că aveți adevărul” (The EGW 1888 Materials, 599).

Către J.H.Morrison, președintele Conferinței Iowa:

„Nu am nicio dovadă că trebuie să particip la întâlnirea de tabără din Conferința dumneavoastră, deoarece nu cred că vom lucra în armonie. Eu aș lucra acolo conform soliei pe care Dumnezeu mi-a dat-o pentru poporul Său, iar dumneavoastră mă veți trata așa cum m-ați tratat pe mine și lucrarea mea la Minneapolis. Știu că Domnul nu dorește să mă alătur adunărilor voastre de tabără, unde să prezint solia necesară acum poporului nostru, iar dumneavoastră și fratele Nicola și alții să lucrați să faceți solia mea fără efect. Îmi este destul de greu să fac față scepticismului, necredinței, prejudecăților și bănuielii rele din partea celor ce nu sunt din poporul nostru; dar acum, să văd cum conducătorii Conferințelor noastre stau gata să apese pe frână ori de câte ori se oferă ocazia să lucrăm pentru cei care au neclarități și dubii, și care urmează același drum ca la Minneapolis, ar fi pentru puterea mea o povară prea grea. Nu pot avea nicio încredere că lucrarea mea ar avea vreo urmare” (The EGW 1888 Materials, 274).

Către H.W. Miller, membru în comitetul Conferinței Michigan:

La întâlnirile de la Minneapolis am prezentat în fața voastră principii generale, și cu toate că ați avut ocazia să ascultați solia pe care Dumnezeu mi-a

dat-o mie și altora să o purtăm, îndoiala și necredința voastră s-au întărit, în loc să dispară. Sunt alarmată pentru voi...

Dumnezeu v-a trimis o solie pe care dorește să o primiți, o solie de speranță, lumină și mângâiere pentru poporul Său. Nu este datoria voastră să alegeți canalul prin care trebuie să vină ea. Domnul dorește să vindece rănilile oilor și mieilor turmei Sale prin alifia cerească a adevărului că Hristos este neprihănirea noastră. Oile care trebuiesc hrănite sunt împrăștiate pe munții lui Israel. Ele mor de foame înghițind teorii uscate...

Este datoria mea să vă spun că ați avut toate dovezile pe care vi le poate da Domnul cu privire la lucrarea specială pe care El o face spre a trezi o biserică încropită și adormită... Nu puteți înțelege din Cuvântul lui Dumnezeu că tocmai o solie ca aceasta, care a fost prezentată bisericii, trebuie să fie dată ca să se poată încheia lucrarea noastră? Unii dintre cei care trebuiau să fie primii care să prindă inspirația cerească a adevărului, s-au opus direct soliei de la Dumnezeu. Ei au făcut tot ce le-a stat în putere ca să arate dispreț și față de solie, și față de soli, iar Isus nu a putut lucra din cauza necredinței lor” (The EGW 1888 Materials, 388).

Către R.A Underwood, președintele Conferinței Ohio:

„Frate, cum pot spera eu să lucrez în armonie cu tine, când Minneapolis cu toate experiențele lui este atât de clar înaintea mea? Frații mei pastori au venit la acea conferință cu un spirit care nu era Spiritul lui Dumnezeu. Ei se aflau sub amăgire cu privire la mine... După ce mi-am afirmat clar poziția, am spus că atâta timp cât frații mei gândesc că eu am fost influențată în judecata mea de W.C.White, A.T.Jones sau Dr. Waggoner, nu este cazul să mă invite la adunările lor de tabără sau la conferințele lor, deoarece nu îi pot ajuta cu nimic.

Nu poate exista armonie în lucrarea noastră, când frații noștri sunt așa orbiți încât nu pot discerne Spiritul lui Dumnezeu, așa cum a lucrat prin mine la Minneapolis. Dar, deși am explicat cu claritate că ceea ce m-a făcut să mă opun rezoluției a fost lumina pe care mi-a dat-o Domnul, voi ați ridicat mâinile pentru adoptarea ei. Vă imaginați că sora White s-ar fi așezat împotriva voastră, a tuturor, la acea sesiune, dacă nu ar fi avut cele mai serioase motive să facă așa? Ați crezut că judecata voastră este superioară luminii pe care mi-a dat-o Dumnezeu. Ar fi potrivit din partea mea să mă unesc cu voi, deși mențineți aceeași poziție ca la Minneapolis? Am vreun motiv să cred că nu veți manifesta același spirit, în circumstanțe favorabile, așa cum a fost atunci? Nu pot sprijini spiritul care a predominat la Minneapolis, și nici nu pot avea încredere că cei care au fost însuflețiți de acel spirit merg în lumină” (The EGW 1888 Materials, 240).

Către I.D.Van Horn, președintele Conferinței Michigan:

„Iar și iar Domnul a prezentat în fața mea sesiunea de la Minneapolis. Situația de acolo este vag percepută de unii, și ceața care a înfășurat mințile lor în acea ocazie nu a fost încă împrăștiată de razele strălucitoare ale Soarelui

neprihănirii. În ciuda dovezilor puterii lui Dumnezeu care însoțea adevărul prezentat la acea întâlnire, ei nu l-au înțeles...

Dacă ați fi mers în lumină, ați fi băut din paharul plin cu vinul adevărului care a fost ținut la buzele voastre; dar nu, voi nu ați fost în armonie cu lucrarea pe care frații Jones și Waggoner, sub puterea lui Dumnezeu, o făceau spre a ajuta comunitățile noastre să înțeleagă adevărata lor stare, și să vină ospățul pregătit pentru ei. Au fost oferite cele mai bogate binecuvântări din cer, dar, așa cum se explică în parabolă, mulți au preferat hainele lor, refuzând haina pregătită de Domnul Isus Hristos.

Știu că frații Smith, Butler și Van Horn au pierdut bogatele privilegii ale iluminării divine, deoarece spiritul și impresiile pe care le-au întreținut înainte de Minneapolis, și pe care le-au cultivat în mare măsură de atunci încolo, i-au ținut într-o poziție în care, atunci când binele vine, ei să nu îl poată aprecia...

„Nu aveți niciun motiv pe care să-l puteți prezenta în fața marelui tron alb, atunci când Domnul vă va întreba: „De ce nu ați unit interesele voastre cu solii pe care I-am trimis? De ce nu ați acceptat solia pe care am trimis-o prin slujitorii Mei? De ce urmăreați pe acești bărbați, ca să găsiți ceva de comentat sau de pus la îndoială, deși ar fi trebuit să primiți solia care purta amprenta Celui Preaînalt?” (The EGW 1888 Materials, 1136).
